

<p>Sútra lotosu skvostné Dharmy (Lotosová sútra) Kapitola pátá – Parabola o léčivých rostlinách V ten čas řekl světem Ctěný Mhakashyapovi a ostatním předním žákům: „Skvěle, skvěle, Kashyapo. Dal jsi skvělý popis skutečných požehnání Tathagaty (Buddhy). Je to přesně jak jsi řekl. Tathagata má vskutku nezměrná, neomezená, asamkhyas (nekonečná) požehnání, a i kdybyste ty a ostatní měli strávit nespočet milionů kalp (jedna kalpa je období 432 milionů let smrtelníků), ve snaze je popsat, nikdy byste s tím nebyli hotovi. Kashyapo, měl bys chápat toto. Tathagata je králem učení. V tom, co káže, není nic neužitečného. Co se všech různých učení týká, užívá moudrost jako vhodný prostředek k jejich výkladu. Proto učení, která vykládá, vedou všechna k bodu, kde je dokonalá moudrost. Tathagata nazírá a rozumí konci, k němuž všechna učení směřují.</p>	<p>A také rozumí činnostem nejhlubší mysli všech živých bytostí, zcela a bez zábran je proniká. A ohledně doktrín je zcela osvícený a odhaluje živoucím bytostem úplnou moudrost. Kashyapo, je to jako rostliny a stromy, houští a háje a léčivé rostliny, velmi široké pestrosti, všechny se svým vlastním jménem a barvou, jež rostou v kopcích a říčkách, údolích a různých půdách tisíci-milióninásobně rozmanitého světa. Husté mraky se nad nimi roztahují, pokrývají celý tisíci-milióninásobně rozmanitý svět a v jediný okamžik jej celý nasycují. Vlhkost proniká ke všem rostlinám, stromům, houštím a hájům, a léčivým rostlinám stejně, k jejich velkým kořenům, velkým stonkům, velkým větvím a velkým listům. Každý ze stromů, velký a malý, v závislosti na tom, zda je nadřazený, prostřední či podřadný v přírodě, přijímá svůj příděl. Děšť padající z jedné pokrývky mraků se shoduje s každým jednotlivým druhem a povahou, a působí, že klíčí a zrají, kvetou a nesou ovoce. Ačkoliv všechny tyto rostliny a stromy</p>	<p>rostou ve stejné zemi a jsou zavlažovány stejným deštěm, všechny mají své odlišnosti a zvláštnosti. Kashyapo, měl bys chápat, že takový je Tathagata. Ve světě se objevuje jako velký stoupající mrak. Se znělým hlasem proniká do všech nebeských a lidských bytostí a asurů (nadpřirozených bytostí) celého světa, jako velký mrak rozprostírající se nad tisíci- milióninásobně rozmanitými zeměmi. A vprostřed velikého shromáždění pronáší tato slova: Já jsem Tathagata, hodný darů, práva a universálního vědění, dokonalé bystrosti a chování, dávno pryč, rozumící světu, nejvyšší hodnoty, cvičitel lidí, učitel nebeských a lidských bytostí, Buddha, světem Ctěný. Způsobím, že ti, kdo ještě nepřekročili, překročí, ty, kdo ještě nejsou svobodní, vysvobodím, ty, kdo ještě neodpočívají, uložím k odpočinku, zapřičiním, že ti, kdo ještě nedosáhli nirvány (nejvyššího štěstí), jí dosáhnou. Rozumím skutečným poměrům</p>
---	---	--

této existence
i těch budoucích.
Jsem ten, kdo zná
všechny věci, vidí všechny
věci, rozumí cestě,
otevřít cestu,
káže cestu.
Vy nebeské
a lidské bytosti, asurové
(nadpřirozené bytosti)
a ostatní,
vy všichni musíte přijít sem,
abych vás mohl nechat slyšet
Dharmu (pravé učení)!“
V ten čas
živoucí bytosti
bezpočtu tisíc,
desetitisíc, milionů
druhů
přicházejí na místo,
kde je Buddha,
aby naslouchaly Dharmě
(pravému učení).
Tathagata pak
pozoruje,
zda jsou ve své snaze
pilní či lenošní.
A v souladu
s každou z nich
je schopen naslouchat,
káže pro ně Dharmu
(pravé učení)
v nezměrné
škále
různých způsobů,
tak, aby byly
všechny spokojeny
a byly schopny
dosáhnout díky tomu
ohromného prospěchu.
„Jakmile tyto živoucí bytosti
uslyší Dharmu
(pravé učení),
budou si dopřávat míru
a bezpečí
ve své současné existenci
a dobrých podmínek
v budoucích existencích,
když obdrží radost
skrze cestu

a budou opět schopny
slyšet Dharmu.
A když uslyší Dharmu
(pravé učení),
uniknou
překážkám a problémům,
a co se týká
různých učení,
budou schopny uplatnit
naplno své schopnosti,
aby postupně
mohly vstoupit na cestu.
Je to jako déšť,
který padá z velkého mraku
na všechny rostliny
a stromy,
houští a háje,
a léčivé rostliny.
Všechny, v závislosti
na svém druhu a povaze,
přijímají svůj plný díl
závlahy
a je jim umožněno
klíčit a růst.
Dharma (pravé učení)
kázaná Tathagatou
(Buddhou)
je jedné formy,
jedné chuti, jmenovitě,
formy osvobození,
formy oddělení,
formy zániku,
jež nakonec
vede k moudrosti
zahrnující všechny druhy.
Když živoucí bytosti
slyší zákon
Tathagaty, ačkoliv si jej
mohou osvojit,
číst a recitovat,
a praktikovat jej, jak nařizuje,
ony samy
si neuvědomují
ani nerozumí požehnáním,
která tím získávají.
Proč je tomu tak?
Protože jedině Tathagata
rozumí druhům,
formě, substanci,
povaze těchto

živoucích bytostí;
on ví, o jakých věcech
hovoří,
o jakých věcech uvažují,
co praktikují.
Víš, o jaké Dharmě
hovoří, o jaké Dharmě
rozmyšlejí,
jakou Dharmu praktikují,
skrze jakou Dharmu
dosahují tu kterou Dharmu.
Živoucí bytosti existují
v rozmanitosti prostředí,
ale jedině Tathagata
vidí pravé poměry
a plně jim rozumí,
bez překážek.
Je to jako ty rostliny
a stromy, houští a háje,
a léčivé rostliny,
které samy nevědí,
zda jsou v přírodě
nadřazené, prostřední,
nebo podřadné.
Ale Tathagata ví,
že toto je Dharma
jedné formy, jedné
charakteristiky, jmenovitě,
formy osvobození,
formy oddělení,
formy zániku,
formy
konečné nirvány
(nejvyššího štěstí),
neustálého klidu
a prázdnoty.
Buddha tomuto všemu
rozumí.
Ale protože
dokáže vidět touhy,
které jsou v myslích
živoucích bytostí,
vede je a chrání,
a z tohoto důvodu
jim hned nekáže
moudrost, jež
zahrnuje všechny druhy.
Ty i ostatní,
Kashyapo, jste dokázali
velmi vzácnou věc,

neboť dokážete rozumieť,
jak Tathagata
káže Dharmu
v souladu s tím,
co je vhodné,
můžete jí důvěřovat,
můžete ji přijmout.
Proč to říkám?
Protože fakt,
že Buddhové,
světem Ctění,
kážou Dharmu
v souladu s tím
co je vhodné,
je těžký k pochopení,
těžký k porozumění.“
V ten čas,
světem Ctěný,
přející si vyjádřit
svůj význam ještě jednou,
promluvil ve verších
se slovy:
„Král Dharmy,
ničitel bytí,
když se zjeví
ve světě,
shoduje se s touhami
živoucích bytostí,
káže Dharmu
(pravé učení)
v celé škále způsobů.
Tathagata (Buddha),
hodný pocty
a úcty,
je v moudrosti hluboký
a daleko dosahující.
Po dlouhou dobu zůstal
mlčenlivý ohledně
zásadního, bez spěchu
ihned promluvit.
Pokud o tom ti,
kdo jsou moudří, uslyší,
mohou tomu věřit
a chápat to,
avšak ti bez moudrosti
budou mít pochybnosti
a výčitky
a po všechn čas
zůstanou v omylu.
Z tohoto důvodu

se Kashyapo,
přizpůsobuje osobě,
aby získala správný náhled.
Kashyapo,
měl bys rozumět,
že je to jako velký mrak,
který ve světě povstává
a celý jej pokrývá.“